

Het handwerk in ons heem

III.

NERTSEN IN WEERT.

Je moet prinses of filmster zijn, vrouw van een kapitein of industrieel of mannequin, in ieder geval over heel wat contanten kunnen beschikken, om je te kunnen hullen in een bontjas van nerts, waarmee, al gaat hij dan ook een mensenleeftijd mee, naar gelang kwaliteit en grootte toch altijd een bedrag van tien- tot twintigduizend gulden gemeoid is.

Wie rondwaalt in de buurt van het natuureservaat Moezelpeel te Weert heeft kans getroffen te worden door een eigenaardige, doordringende en niet bepaald aangename geur, die afkomstig is van de nertsfarm De Haaneuvel, waar zo'n goede 2000 nertsen zorgen voor die reuk, afkomstig van een kliertje, en die voor het dier deels een wapen is in de strijd tegen zijn belagers, deels ook een herkenningsteken voor soortgenoten.

In de Weerter farm echter hebben de beesten zo'n wapen niet nodig. Ze worden in gevangenschap geboren, groeien op tussen tralies en de enige keer, dat de kooi wijd open gaat, is dat om hun door middel van een elektrische impuls pijnloos naar de andere wereld te helpen.

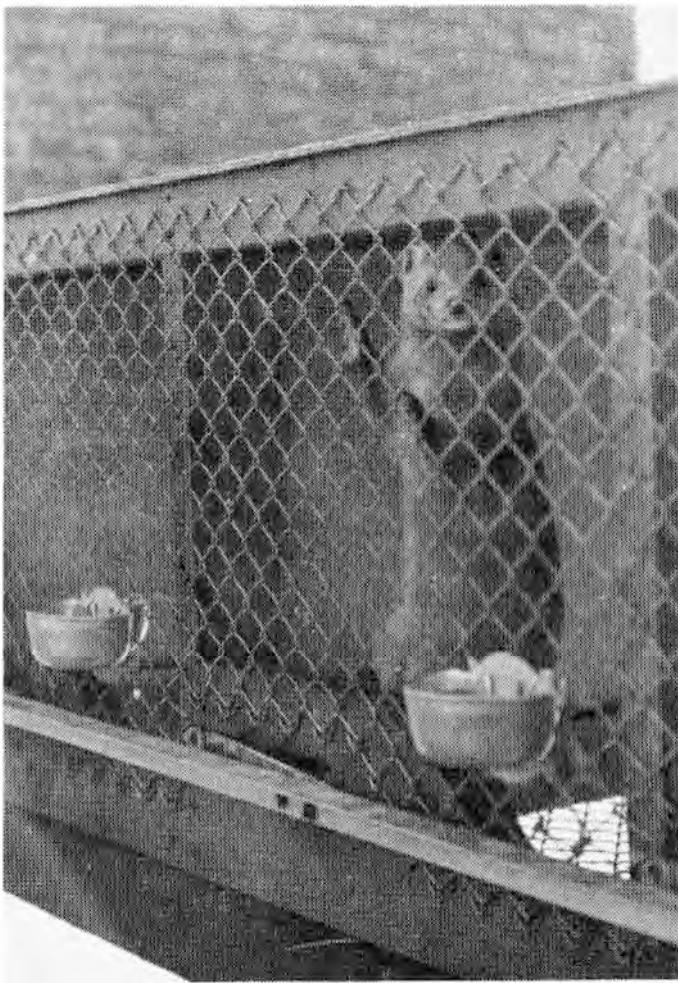
Wordt zo'n fokkerij nu opgezet uit winstbejag? Meestal wel, hoewel ze in Weert is ontstaan uit een hobby, die intussen uitgroeide tot de grootste farm van ons land.

De vellen van de Haaneuvel gaan voor het merendeel naar de veiling in Londen, waar hoge eisen gesteld worden aan de kwaliteit van het bont. Vandaar dat voeding en verzorging van de dieren in Weert gericht zijn op het kweken van nertsen met een eerste klas pels.

Het eigenlijke vaderland van deze bontleveranciers moet men zoeken in de koude streken van Noord-Azië en Noord-Amerika, waar zij zich in het wild voeden met vis, kreeft en klein wild. Net als verschillende andere pelsdieren heeft de nerts zomer- en winterkledij. De zomerpels is vrij dun, maar maakt in het najaar plaats voor een dichtbehaarde wintervacht, en het is deze, waar bij de bontindustrie zoveel vraag naar is.

Een vraat- en moordzuchtig dier is het, evenals zijn in ons land vrijwel uitgestorven familielid de marter; en waar er een ontsnappen zou, daar is geen kip of konijn in de verre omtrek meer veilig. Wel is hij erg kieskeurig wat zijn voedsel betreft, en kadavervlees bijvoorbeeld zal hij niet eten dan in uiterste noodzaak.

Begrijpelijk is dan ook, dat de voeding van in gevangenschap levende dieren daarop is afgestemd. Heel wat kilo's vleesafval, vis en kip, waaraan dierlijk bloed en vitaminen worden toegevoegd, dienen dagelijks vermengd te worden tot een dikke bruine brij, die hun menu vormt.

De kooien, vervaardigd uit een stevig netwerk van staaldraad, staan in rijen, een meter boven de grond, onder een eenvoudig afdak, waar de wind vrij spel heeft.

In het najaar worden de beste dieren geselecteerd voor de slacht, terwijl een kleiner aantal wordt afgezonderd met het oog op de „Nachwuchs”. De jonge nertsen worden geboren in het voorjaar, in worpen van 1 tot 13. Dadelijk na de geboorte heeft al de eerste selectie plaats en zouden de jonge dieren speelkameraadjes voor kinderen kunnen zijn, maar na nauwelijks 2 maanden komt hun ware aard al boven en zullen de verzorgers zich wel wachten ze anders aan te pakken dan met stevige leren handschoenen, die reiken tot over de elleboog.

En dan heet het flink vasthouden, want hoe prachtig ook de pels is van zo'n zilvergrijze rover, zo sterk en scherp zijn z'n nagels.

Wie nertsen wil fokken, moet over vakkennis beschikken, wil hij niet bedrogen uitkomen. Menigeen, afgaande op reclame, die dacht zijn investeringskapitaal op korte termijn te kunnen verveelvoudigen, kwam bedrogen uit. Een nertsfokkerij kan alléén lonend geëxploiteerd worden, als ze vakkundig en rationeel wordt geleid.

Maar automatisch werkende drinkinstallaties, mest- en giergoten, machines voor voedselbereiding en meerdere andere zaken, die geld en zorg vragen en die daar op de Haaneuvel werden aangeschaft, gevoegd bij vakmanschap en ondervinding, deden de fokkerij tot bloei komen en maakten ze in nog geen tien jaren tot de grootste van Nederland.

